

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713010438
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713010438.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medveďa a prísediacich Jaroslava Dzureca a Štefana Pavlanského, na hlavnom pojednávaní dňa 30.6.2015, v trestnej veci proti obž. M. L., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. L.K., nar. X.X.XXXX M. V., trvale bytom S. Č.. X, C..Č.. bytom V., V. Č.. X L. V. Q.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenej dobe od januára 2011 do 13.03.2011, na presne nezistených miestach v meste Martin a Vrútky, opakovane vnútrožilne podával psychotropnú látku, pravdepodobne pervitín, M. V., N.. XX.XX.XXXX, a to proti jej vôli, pričom táto u nej vyvolala závislosť, následkom čoho sa v období od 16.03.2011 do 30.03.2011 liečila na psychiatrickej klinike L. V., čím svojím konaním jej úmyselne ublížil na zdraví,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- zvädzal iného na zneužívanie inej návykovej látky než alkoholu a v tomto ho podporoval,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.,
- prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 174 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 v spojení s § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste rozsudku sp. zn. 13T/137/2011 zo dňa 10.07.2012, právoplatný dňa 10.07.2012, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre pokračovací prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorým bol zrušený vo výroku o vine a treste rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/78/2011 zo dňa 14.06.2011, právoplatný dňa 14.06.2011.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje skorší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Martin, zo dňa 14. 06. 2011, č.k. 2T/78/2011, právoplatného dňa 14. 06. 2011, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 6.2.2013 na tunajšom súde obžalobu na obv. M. L., pod sp. zn. 3 Pv 189/11 zo dňa 4.2.2013, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

„v presne nezistenej dobe od januára 2011 do 13.03.2011, na presne nezistených miestach v meste Martin a Vrútky, opakovane vnútrožilne podával psychotropnú látku, pravdepodobne pervitín, M. V., N.. XX.XX.XXXX, a to proti jej vôli, pričom táto u nej vyvolala závislosť, následkom čoho sa v období od 16.03.2011 do 30.03.2011 liečila na psychiatrickej klinike UNM Martin, čím svojím konaním jej úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,“

Senát Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného M. L.; výsluchom svedkyne poškodenej M. V. a svedkov Q. W., V.. V. F., N. S., J. S. P. W. F.; výsluchom znalcov Prof. MUDr. Františka Novomeského, PhD. a MUDr. Aleny Bubniakovej; prečítaním znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu poškodenej znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Antonom Stankovičom a MUDr. Alenou Bubniakovou č. 49/2011, znaleckého posudku o vyšetrení poškodenej znalcom z odboru psychológie PhDr. Jánom Šútvcom, PhD. č. 8/2011 ako i odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva a toxikológie Prof. MUDr. Františkom Novomeským, PhD. zo dňa 20.1.2012 a doplnenia odborného vyjadrenia zo dňa 5.2.2012, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 13T/137/2011, 3T/108/2012, 2T/78/2011, podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný M. L. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Vypovedal, že skutočnosti, ktoré uviedla poškodená v prípravnom konaní nie sú pravdivé. V tom čase poškodenú miloval a teda nebol dôvod, aby jej nasilu pichal pervitín. Jej tvrdenia považuje za účelové, nakoľko vtedy ho vzali do väzby, takže poškodená nemala kde bývať, vrátila sa domov a vymyslela si takýto príbeh. S poškodenou sa zoznámil na Silvestra roku 2010, kedy ich spolu s W. a S. pozvala na „čiaru“ - pervitín. On bol v tom čase čistý, drogy neužíval, nakoľko tiež spolupracoval s ÚBOK. Poškodená si od neho pýtala pervitín začiatkom februára 2011. Boli vtedy u nej doma, kde jej v kúpeľni pichol fyziologický roztok caricol - kalcium a magnézium. Bolo to dobrovoľné. Ona vtedy prišla od W. Ď., kde už niečo zobrala a vtedy ho vyslovene prosila. Počas celého obdobia ako sa s poškodenou stretával jej nepichal žiadne drogy. Pokiaľ jej niečo pichol tak to bol ten caricol, kalcium a magnézium, čo malo iba placebo efekt. Má vedomosť, že poškodená zháňala drogy napr. u Q. W., W. Ď., V. a iných. S poškodenou začali chodiť od 7.2.2011. Keď ju spoznal tak už drogy užívala. On bol užívateľom drog, konkrétne pervitínu od roku 2007, ale vykonal ústavné liečenie a potom pokračoval v ambulantnej liečbe na ambulancii v Banskej Bystrici. Vtedy si pichal len caricol alebo fyziologický roztok, a to z dôvodu ak sa napr. chcel pripojiť k nejakej partii, aby to malo psychologický efekt. Pri podávaní týchto látok mu poškodená asistovala, pomáhala, nakoľko to nie je také jednoduché, vyžaduje to spoluprácu. Pokiaľ jej caricol pichol, mohla byť presvedčená, že išlo o pervitín, kvôli obdobným účinkom.

Svedkyňa poškodená M. V.Á. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa s obžalovaným zoznámila v Kocke na Silvestra roku 2010 a postupne sa začali stretávať. Nemala vtedy pri sebe žiadnu drogu ani nikoho nepozývala na „čiaru“. Prvýkrát niekedy v januári asi pred piatimi rokmi jej obžalovaný podal vnútrožilovo pervitín u nej doma. Pamätá si, že vtedy niekoľkokrát odmietla, avšak napriek jej nesúhlasu jej pervitín pichol do ľavej ruky. Potom zaspala alebo odpadla, takže si ďalej nepamätá. Z

jej strany išlo o opakovaný slovný nesúhlas, teda sa mu nejako fyzicky nebránila, nebila sa s ním. V tom období bola bez kontaktu s rodičmi, v podstate jej nemal kto pomôcť. Obžalovaný využil, že bola mladá a ľahko ovplyvniteľná. Bývali vtedy v Priekope u jednej dievčiny, čo zariadil obžalovaný. Potom bola tiež ubytovaná v ubytovni Fatranka, kedy sa dozvedela, že obžalovaný vykradol Bad Rock a oznámil jej, že má ísť k F., kde aj išla. Dostala sa odtiaľ nakoniec tak, že cez internet napísala kamarátke kde sa nachádza a potom prišli pre ňu rodičia. Dostala sa na psychiatrické liečenie. Bola dobrovoľne hospitalizovaná na psychiatrickej klinike v Martine. Robili jej aj testy a zistili závislosť na amfetamíne. Po tom marci 2011 chodila k MUDr. Fedákovej. Ďalšie liečenie v súvislosti s užívaním omamných a psychotropných látok neabsolvovala. V tom období sa stretávali aj s W. a S.. Bolo to obdobie v januári až marci roku 2011, teda nie pred 5 rokmi, zle si to vypočítala. Pervitín jej podával a zháňal len obžalovaný, tento nemala od nikoho iného ani si drogy nezaháňala sama. Predtým ako sa zoznámila s obžalovaným skúsila len marihuanu párkrát, keď chodila na strednú školu. Pervitín dovtedy vyskúšala jedenkrát cez nos. Až následne jej pervitín podával obžalovaný do žily. Tento jej nehovoril, že tá látka má byť niečo iné ako pervitín. Látka caricol jej nič nehovorí. Pokiaľ jej obžalovaný podával pervitín, nebol pritom nikto prítomný. Tiež jej zakázal o tom hovoriť. Ona však o tom hovorila S. a W.. Obžalovaný jej podával pervitín dosť často, bolo to skoro každý deň. Tento jej tiež hovoril, že spolupracuje s nejakou políciou, ktorej má oznamovať ľudí, ktorí predávajú drogy a teda, že má dovolené drogy podávať iným a tieto osoby "bonzovať". Čo sa týka rôznych SMS správ, ktorých prepis bol založený do spisu (č.l. 56-64), na tieto si konkrétne nespomína, ale jej telefón v podstate používal obžalovaný. V tom období sa nevrátila domov k rodičom z toho dôvodu, že pokiaľ ju najskôr obžalovaný nechal u nejakých jeho kamarátov, títo by jej nedovolili odísť, hovorili jej, že nikde nemá ísť, že Vojto príde. Tiež mala z obžalovaného strach, bála sa. Po nejakom čase zostala sama na ubytovni, po tom užívaní drog nevnímala realitu, bola závislá. Ťažko to nejako vysvetliť. Podrobnosti z toho obdobia si nepamätá, nakoľko chce na to zabudnúť. Bolo to najhoršie obdobie v jej živote a mala z toho nočné mory. Po prečítaní časti výpovedí svedkyne poškodenej z prípravného konania, za účelom odstránenia rozporov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (zápisnica o výsluchu zo dňa 6.2.2012 na č.l. 83 - 84 spisu a zo dňa 3.12.2012 na č.l. 102 - 103 spisu) uviedla, že trvá na tom čo vypovedala v prípravnom konaní. Pokiaľ vypovedala, že vtedy keď jej prvýkrát u nej v byte obžalovaný pichol v kúpeľni pervitín boli v byte aj W. a S., dnes si to už nepamätala.

Svedok Q. W. pred súdom vypovedal, že v minulosti bol s poškodenou vo vzťahu a pozná aj obžalovaného. Je pravdou, že on sám užíval pervitín, tento užívali aj obžalovaný a poškodená. On užíval pervitín šňupaním. Je pravda, že na Silvestra r. 2010 boli v Kocke, kde oslavovali. Boli tam aj obžalovaný a poškodená. Vtedy na WC nejaký pervitín užíli, tento doniesol on. Pervitín užíval už predtým. Myslí si, že poškodená s užívaním len začínala nejaký mesiac predtým. Začiatkom roku 2011 bývali spolu s obžalovaným a poškodenou častejšie, v byte u jeho matky. Je pravda, že v tom období to poškodená nezvládla a padla do závislosti. Keď boli spolu tak nevidel, že by obžalovaný poškodenej ponúkal resp. dával pervitín. Bolo to tak, že ho mávali spoločne napr. na stole a kto chcel si zobral. Od poškodenej počul, že ju obžalovaný nútil užívať pervitín, ale nevidel to na vlastné oči. Obžalovaný v tom čase šňupal, aj si pervitín pichal. Poškodenú nevidel, že by si pichala. Po prečítaní výpovede svedka z prípravného konania, za účelom odstránenia rozporov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (zápisnica o výsluchu zo dňa 31.1.2012 na č.l. 114 - 115 spisu) uviedol, že keď sa s poškodenou zoznámil, táto užívala len marihuanu a potom sa dostala aj k pervitínu. Pokiaľ vypovedal, že asi 2 mesiace potom ako sa poškodená spoznala s obžalovaným mu povedala, že si s M. trikrát strelili, teda pichli pervitín, toto počul od nej, takže nevie či je to pravda. Vpichy po ihle u nej nevidel, ale ani sa nepozeral.

Svedok J. S. vypovedal, že pozná obžalovaného i poškodenú. Začiatkom roku 2011 bol s nimi v kontakte dosť často. Bývali vtedy po ubytovniach, aj u Q. W., kde ku nim chodieval. Nevšimol si, že by tam mali nejaké drogy, pervitín, ihly. Myslí, že vtedy si kupovali nejaké látky z Crazy shopu. Nevie či poškodená v tom januári až marci 2011 užívala pervitín. Taktiež nevie či v tom čase obžalovaný užíval pervitín. Predtým obžalovaný pervitín užíval. S poškodenou sa zoznámil v Kocke, keď ich pozvala na pervitín. Bol tam aj Q. W.. Prečo ich pozývala, keď ich nepoznala nevie. Kedy to bolo nevie, mohol byť január až marec. Obžalovaný vtedy užíval magnézium a kým bol otvorený Crazy shop si chodili kupovať fireball. On nikdy nevidel, že by obžalovaný mal poškodenej pichať nejakú drogu. Pokiaľ v prípravnom konaní (výpoveď zo dňa 25.1.2012 na č.l. 139) vypovedal, že mu poškodená v januári 2011 povedala, aby jej pomohol, že ju bolí ruka, že bola s L. a dostala ihlu s pervitínom, je to pravda, ale keď mu ukazovala ruku tak tam nič nemala.

Svedkyňa N. S. vypovedala, že poškodenú M. V. pozná od strednej školy. Obžalovaného nepozná, iba z počutia podľa mena. Spomína si, že asi 5 - 6 rokov dozadu nebola s poškodenou v kontakte asi trištvrté roka, kedy sa jej ozvala telefonicky, že potrebuje pomoc, že je v Priekope, aby pre ňu prišla. Nespomína si už aké to bolo obdobie, mohla byť jar alebo leto. Ešte si pamätá, že jej volala, že bola asi tri dni zavretá, že ju M. predal za 200,-Eur nejakému W.. Poškodená bola vychudnutá, mala modriny, dopichanú ruku. Ona ju potom zaviezla domov a tam si ju zobrali rodičia. Keď vtedy išli autom, tak na M. číslo telefonoval nejaký muž, ktorý sa predstavil ako W.. Pýtal sa, že kde je M., kde odišla. Poškodená jej vtedy ukazovala ľavú ruku. Ona zostala zhrozená, boli tam vpichy v oblasti lakťovej jamky. Keď sa jej na to spýtala, povedala jej, že to spravil M.. Poškodená jej nepovedala konkrétne o akú drogu sa jednalo, ale vydedukovala, že išlo o pervitín. Potom na druhý deň sa poškodená išla liečiť na psychiatriu, takže dlhšie spolu neboli.

Svedkyňa V. V. F. vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že zo zdravotných záznamov zistila, že v marci 2011 bola pošk. M. V. hospitalizovaná na psychiatrickej klinike v Martine. Odoslaná bola od PA MUDr. Fedákovej. Po nahliadnutí do prepúšťacej správy (nachádzajúca sa na č.l. 202 - 206 spisu) ďalej uviedla, že podľa objektívneho nálezu sa jednalo o denné intravenózne podávanie. V závere je uvedená diagnóza závislosť od stimulancií, odvykací stav - intravenózne podávanie metamfetamínu F15.3. Hospitalizácia v danom prípade bola nutná za účelom zvládnutia abstinenčného stavu. Samotná liečba závislosti tým nebola skončená. Pokiaľ ide o ďalšiu liečbu poškodenej (ako sa uvádza na strane 15 znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu) na PA v Martine pre depresívnu poruchu, v danom prípade túto liečbu nemožno považovať za odvykaciu liečbu. V konkrétnom prípade závisí vždy od pacienta a jeho stavu. V niektorých prípadoch pacient abstínuje aj bez odvykacej liečby alebo naopak aj v prípade odvykacej liečby abstinenciu poruší.

Znalkyňa MUDr. Alena Bubniaková vypovedala, že doba liečby závislosti sa nedá nejako jednoznačne stanoviť, nakoľko závisí od konkrétneho užívateľa a jeho stavu. Závisí tiež od toho, či sa jedná o závislosť v plnom rozsahu teda psychickú aj somatickú. Pokiaľ sa u užívateľa rozvinie závislosť v plnom rozsahu, môže byť liečba aj celoživotná. Konkrétne u poškodenej bola zistená závislosť psychická. V čase znaleckého vyšetrenia sa už jednalo o fázu abstinencie. Po hospitalizácii bola poškodená liečená na PA u MUDr. Fedákovej. Liečená bola antidepresívami. Antidepresívna liečba bola potrebná pre poruchu osobnosti emočne nestabilnú, aj pre depresívny stav pri psychickej závislosti. Nie je možné jednoznačne určiť podiel depresívnych syndrémov u obidvoch týchto porúch. Pri ambulantom vyšetrení sa konštatovala remisia depresívneho syndrómu, teda stabilizácia osobnosti menovanej ako aj konštatovanie abstinencie od tvrdých drog.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodenej. Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní minimálne okolo 7 dní. Podľa § 123 ods. 3, 4 Tr. zák. ťažkou ujmom na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je o.i. poškodenie dôležitého orgánu a porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej.

Trestného činu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto zvädza iného na zneužívanie inej návykovej látky než alkoholu alebo ho v tom podporuje alebo kto zneužívanie takej látky inak podnecuje alebo šíri. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred zneužívaním iných návykových látok než alkoholu. Z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný ohrozovací trestný čin. Zvädzaním a podporovaním treba v podstate rozumieť konanie podobné návodu a pomoci v zmysle § 21 ods. 1 Tr. zák. Formy zvädzania môžu byť rôzne; môže ísť napríklad o prehováranie na zneužívanie návykových látok, predvádzanie spôsobu ich používania,

prípadne o inú formu, ktorou sa vyvolá rozhodnutie zneužívať návykové látky. Podporovanie môže smerovať tak voči osobe, ktorá začína zneužívať návykovú látku, ako aj voči osobe, ktorá už takéto látky, iné než alkohol, zneužíva. Podporovanie sa môže uskutočňovať vo forme fyzickej (napr. zadováženie návykovej látky, injekčnej striekačky a pod.) alebo vo forme psychickej (utvrdzovanie v predsavzatí zneužívať návykové látky, v poskytovaní rady a pod.). Podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. sa návykovou látkou na účely Tr. zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaný M. L. spáchal skutok tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže inému úmyselne ublížil na zdraví a zároveň sa dopustil aj prečinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zák., nakoľko zvädzal iného na zneužívanie inej návykovej látky než alkoholu a v tomto ho podporoval. K naplneniu znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. nestačí, aby páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je nevyhnutné, aby aj úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Úmysel môže byť priamy ako aj nepriamy. V danom prípade z okolností činu preukázaných vykonaným dokazovaním možno vyvodiť záver o nepriamom úmysle obžalovaného ublížiť poškodenej na zdraví (§ 15 písm. b/ Tr. zák.), keďže nepochybne musel vedieť, že svojím konaním môže poškodenej ublížiť na zdraví a pre prípad, že takýto následok spôsobí, bol s tým uzrozumený. V konkrétnom prípade však ujma na zdraví poškodenej nemá z trestnoprávneho hľadiska charakter ťažkej ujmy na zdraví. Ťažkou ujmom na zdraví sa na účely Trestného zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je o.i. porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 3, 4 Tr. zák.). Podľa výpovede znalkyne z odvetvia psychiatrie MUDr. Aleny Bubniakovej môže byť v prípade rozvoja závislosti v plnom rozsahu (psychická i somatickú závislosť) liečba dlhodobá až celoživotná. U poškodenej bola zistená závislosť psychická. Pošk. M. V. bola hospitalizovaná na Psychiatrickej klinike UN Martin v období od 16.3.2011 do 30.3.2011, o čom svedčí lekárska prepúšťacia správa nachádzajúca sa na č.l. 202 - 206 spisu. Podľa objektívneho nálezu sa jednalo o „abúzus stimulancií, pervitínu, denné intravenózne podávanie“. Zistená diagnóza F 15.3 - závislosť od stimulancií, odvykací stav (intravenózne podávanie metamfetamínu). Poškodená bola v zlepšenom stave prepustená do ambulantnej starostlivosti s perspektívou nástupu na odvykaciu liečbu po stabilizácii somatického stavu. MUDr. Mária Demeterová, lekárka psychiatickej kliniky UN Martin vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že hospitalizácia v danom prípade bola nutná za účelom zvládnutia abstinénčného stavu. Samotná liečba závislosti tým síce nebola skončená, avšak osobitnú odvykaciu liečbu už poškodená neabsolvovala. Pokiaľ ide o ďalšiu liečbu poškodenej, v čase znaleckého vyšetrenia sa už jednalo o fázu abstinencie. Zo znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatrie MUDr. Antona Stankoviča a MUDr. Aleny Bubniakovej súd ďalej zistil, že po hospitalizácii na psychiatickej klinike bola poškodená liečená na Psychiatickej ambulancii u MUDr. Fedákovej, kde bola liečená pre depresívnu poruchu, ktorá rýchlo odznela. Pri opakovaných kontrolách v máji, júni konštatovaná plná abstinencia, bez abstinénčnej symptomatiky, bez porúch afektivity, s vysadením liekov. Pri znaleckom ambulantom vyšetrení sa taktiež konštatovala remisia depresívneho syndrómu, stabilizácia osobnosti menovanej ako aj konštatovanie abstinencie od tvrdých drog. Závislosť na stimulanciách - metamfetamín a kanabis bola zistená retrospektívne. Konaním obvineného došlo k akcelerácii rozvoja závislosti a k následnému abstinénčnému stavu, ktorý si vyžiadal liečbu na psychiatrii. U poškodenej bola tiež zistená duševná porucha - neharmonicky štrukturovaná osobnosť emočne labilná, nestála, s prvkami nezrelosti, nezdržanlivosti a maladaptívnymi prejavmi. Neboli však u nej zistené také zmeny duševnej činnosti, ktoré by jej bránili správne vnímať prežitú udalosť, tieto si uchovať v pamäti a reprodukovať. Po liečbe perzistovali deterioračné zmeny intelektových funkcií, ktoré postupne odzneli. Nemožno však vylúčiť, že tieto boli podmienené aj predchádzajúcim požívaním THC - marihuany. Znalec z odboru psychológie PhDr. Ján Šútovec, PhD. v záveroch písomne vypracovaného znaleckého posudku č. 8/2011 charakterizoval osobnosť poškodenej ako infantilnú, nezodpovednú a nespoľahlivú, s priemernou kapacitou inteligencie. Táto je ľahko ovplyvniteľná inými osobami. Nemá sklony k fantazírovaniu, iba k miernemu alibizmu t.j. znižovaniu významu svojho podielu na problematických skutkoch. Poškodená je schopná vnímať a reprodukovať prežitú okolnosť a deje. Opis seba ako pasívnej obeť je vo svetle znaleckého vyšetrenia málo pravdepodobný. Podľa dostupných údajov poškodená referovala o prežitých udalostiach, bagatelizujúc svoj podiel na nich. Na podklade písomného odborného vyjadrenia

znalca Prof. MUDr. Františka Novomeského, PhD. ako i vylúčením znalca súd zistil, že vznik a rozvoj závislosti na pervitíne má individuálny charakter, no závislosť je možné získať už po niekoľkých opakovaných dávkach. Už po 2 - 3 dňoch opakovaného podávania pervitínu, najmä vnútrožilnej aplikácii je možný vznik toxikkej psychózy. Ide o psychoaktívnu látku s vysokým stupňom nebezpečnosti. Pokiaľ ide o látku „Karicol“, jedná sa o liečebný preparát vyrábaný švajčiarskou farmaceutickou spoločnosťou. Chemicky ide o látku piracetam, ktorá patrí do skupiny nootropných liečiv t.j. liečiv, ktoré ovplyvňujú vyššiu nervovú činnosť. Účinná látka piracetam je po uvedení do roztoku a po injekčnej aplikácii spôsobilá vyvolať u subjektu podobné príznaky ako pervitín. Môže dochádzať i k výrobe zmesi liečiva Kalicor a pervitínu, kvôli nižšej cene a lepšej dostupnosti. Ani dlhodobé užívanie liečiva Kalicor však nevyvoláva závislosť. Čo sa týka vnútrožilnej aplikácie omamnej látky, znalec poukázal, že v lekárskej praxi si vnútrožilná aplikácia vyžaduje súčinnosť subjektu, ako pokojné postavenie hornej končatiny, sprístupnenie žily, pritiahnutie gumovej manžety na rameno, ciele a citlivé zavedenie injekčnej ihly do žily. Toto by nebolo možné pokiaľ by sa osoba aktívne bránila, metała. Proti vôli poškodenej osoby je možná aplikácia v prípade jej znehybnenia, spútania, prípadne navodenia stavu bezvládnosti. V tomto smere sa poškodená vyjadrila, že v tom čase, keď jej obžalovaný podával pervitín tak bolo celkom zrejmé, že nemalo význam sa brániť. Jednak bol silnejší a v byte boli i ďalšie osoby, ktoré by určite skôr pomohli jemu a nie jej. Čo sa týka motívu takéhoto konania uviedla, že oni (ľudia ako obžalovaný) si peniaze v podstate zabezpečovali trestnou činnosťou a ona predtým mala peniaze i prácu. Teda bolo to i z dôvodu, že si vždy nájdu nejakú osobu, ktorú využijú a zneužijú a táto im potom môže zohnať peniaze, tiež napr. donášať informácie s tým, že sa stane závislá od užívania drog.

Obžalovaný M. L. sa ku spáchaniu činu nepriznal. Výpovede pošk. M. V. označil za nepravdivé a účelové. V tom čase poškodenú miloval a teda nebol dôvod, aby jej nasilu pichal pervitín. Keď ju spoznal tak už drogy užívala. Zoznámili sa na Silvestra roku 2010, kedy ich spolu s W. a S. pozvala v Kocke na „čiaru“ - pervitín. On v tom čase drogy neužíval, nakoľko spolupracoval s políciou a chodil na testy kvôli nariadenému ochrannému liečeniu. Je pravda, že v minulosti bol užívateľom pervitínu. Obžalovaný potvrdil, že poškodená si od neho pýtala pervitín začiatkom februára 2011. Vtedy ho výslovne prosila a tak jej v kúpeľni pichol fyziologický roztok caricol - kalcium a magnézium. Bolo to dobrovoľné. Počas celého obdobia poškodenej nepichal žiadne drogy. Pokiaľ jej niečo pichol tak to bol caricol, kalcium a magnézium. Mohla byť presvedčená, že išlo o pervitín kvôli obdobným účinkom.

Obžalovaný je zo spáchania činu bez pochybností usvedčovaný najmä výpoveďou svedkyne poškodenej M. V., čiastočne i svedkov Q. W., N. S., závermi znaleckého dokazovania i listinnými dôkazmi. Poškodená M. V. potvrdila, že predtým ako sa zoznámila s obžalovaným koncom roka 2010 vyskúšala pervitín iba jedenkrát, a to šňupaním cez nos. Okrem toho párkrát skúsila marihuanu. Vnútrožilovo jej začal podávať pervitín obžalovaný, prvýkrát k tomu došlo niekedy v januári r. 2011. Vtedy niekoľkokrát odmietla, avšak napriek nesúhlasu jej pervitín pichol do ľavej ruky. Z jej strany išlo o opakovaný slovný nesúhlas, teda sa mu nejakým fyzickým spôsobom nebránila, v podstate by jej ani nemal kto pomôcť. Obžalovaný využil, že bola mladá a ľahko ovplyvniteľná. Pervitín jej potom podával pravidelne vnútrožilovo až do doby kedy sa dopustil krádeže vlámaním a bol vzatý do väzby. Vtedy jej odkázal, že má ísť k W. F., kde potom aj išla. Dostala sa odtiaľ nakoniec tak, že cez internet napísala kamarátke N. S., ktorá pre ňu prišla a odviezla ju k rodičom. Následne bola hospitalizovaná na psychiatrickej klinike v Martine a po skončení hospitalizácie navštevovala psychiatrickú ambulanciu MUDr. Eriky Fedákovej. O tom, že jej obžalovaný pichal pervitín hovorila tiež S. a W.. Svedok Q. W. pred súdom potvrdil, že od poškodenej počul, že ju obžalovaný nútil užívať pervitín, ale nevidel to na vlastné oči. Asi 2 mesiace potom ako sa poškodená spoznala s obžalovaným mu povedala, že si s M. tri krát strelili, teda pichli pervitín. Ďalej vypovedal, že keď sa s poškodenou zoznámil, táto užívala len marihuanu, až neskôr sa dostala aj k pervitínu. Na Silvestra r. 2010 v Kocke na WC s obžalovaným a poškodenou nejaký pervitín užíli, tento však doniesol on. Začiatkom roku 2011 bývali spolu s obžalovaným a poškodenou častejšie. Keď boli spolu tak nevidel, že by obžalovaný poškodenej ponúkal resp. dával pervitín, tento mávali spoločne napr. na stole a kto chcel si zobral. Je však pravda, že poškodená upadla do závislosti. Svedok J. S. uviedol, že nikdy nevidel, že by obžalovaný mal poškodenej pichať nejakú drogu. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že mu poškodená v januári 2011 povedala, aby jej pomohol, že ju bolí ruka, že bola s L. a dostala ihlu s pervitínom, je to pravda, ale keď mu ukazovala ruku tak tam nič nemala. Svedkyňa N. S. vypovedala, že si spomína ako ju poškodená M. V. kontaktovala telefonicky, že potrebuje pomoc, že je v Priekope, aby pre ňu prišla. Hovorila jej, že bola asi tri dni zavretá, že ju M. predal za 200,-Eur nejakému W.. Poškodená bola vychudnutá, mala modriny, dopichanú ruku. Ona ju potom zaviezla domov a tam si ju zobrali rodičia. Poškodená jej vtedy ukazovala ľavú ruku, pričom tam mala vpichy v oblasti laktvej jamky. Keď sa jej na to spýtala, povedala jej, že to spravil M.. Tvrdenie obžalovaného o tom, že mal

poškodenej podávať iba náhradu pervitínu - látku Karicol je jednoznačne vyvrátené tým, že u poškodenej bola objektívne diagnostikovaná závislosť na drogách - abúzus stimulancií (intravenózne podávanie metamfetamínu). Podľa záverov znalca Prof. MUDr. Františka Novomeského, PhD., v prípade látky „Karicol“ sa jedná sa o liečebný preparát vyrábaný švajčiarskou farmaceutickou spoločnosťou. Chemicky ide o látku piracetam, ktorá patrí do skupiny nootropných liečiv. Účinná látka piracetam síce po uvedení do roztoku a po injekčnej aplikácii je spôsobilá vyvolať podobné príznaky ako pervitín, avšak v žiadnom prípade nevyvoláva závislosť. Pokiaľ ďalej obžalovaný poukazoval, že nekonal proti vôli poškodenej, ale naopak na jej výslovnú žiadosť resp. s jej súhlasom, súd dodáva, že v zmysle § 29 Tr. zákona rozhodne nemohlo ísť o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť, nakoľko konanie obžalovaného smerovalo proti životu a zdraviu poškodenej.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatela súd mal preukázané, že obž. M. L. má podľa aktuálneho odpisu registra trestov doposiaľ 17 záznamov (v troch prípadoch sa jedná o rozhodnutia súdu Českej republiky). Naposledy bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. OT/26/14 právoplatným dňa 2.3.2014, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 5 rokov. Trest odňatia slobody vykonal dňa 9.11.2014. V minulosti bol okrem prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. odsúdený najmä za majetkovú trestnú činnosť - prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, ale aj prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. a iné. V danom prípade sa žalovaného činu dopustil v období od januára 2011 do 13.3.2011. Na podklade pripojených spisov tunajšieho súdu mal súd preukázané, že sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, a to vo vzťahu k spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého rozsudkom OS Martin sp. zn. 13T/137/2011 zo dňa 10.7.2012, právoplatným dňa 10.7.2012. Týmto rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného pre pokračovací prečin krádeže v spolupáchatelstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.. Zároveň s uložením spoločného trestu bol predmetným rozsudkom podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušený vo výroku o vine a treste rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/78/2011 zo dňa 14.6.2011, právoplatný dňa 14.6.2011. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. tzn. spáchanie viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť. Na druhej strane neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Nakoľko sa jedná o jednočinný i viacčinný súbeh trestných činov (prečinov) súd s poukazom na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný tzn. podľa § 174 ods. 1 Tr. zák., v ktorom je stanovená trestná sadzba vo výmere 1 rok až 5 rokov. Pri prevahe príťažujúcich okolností sa dolná hranica základnej trestnej sadzby, uvedená v osobitnej časti v § 174 ods. 1 Tr. zák. zvyšuje v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona o jednu tretinu (z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zák.), teda z jedného roka na 2 roky a 4 mesiace. Súd po vyhodnotení osoby páchatela, jeho doterajšieho života, možností nápravy ako aj okolností prípadu uložil trest odňatia slobody pri strede zákonom stanovenej (zvýšenej) trestnej sadzby, a to vo výmere 3 roky a 10 mesiacov, ktorý považoval za primeraný na naplnenie prevýchovného, preventívneho i represívneho účelu trestu. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.